

Fővárosi Ítéltábla

mint másodfokú bíróság

1.Mf.31.004/2021/5.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság dr. Barabás Éva egyéni ügyvéd (felperesi képv. címe) által képviselt Felperes1 (felperes címe) felperesnek, a Perecz Ügyvédi Iroda (alperesi képv. címe ügyintéző: képviselő2 ügyvéd) által képviselt Alperes1 (alperes címe) alperes ellen munkabér megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 22.M.71.275/2020/5. számú ítélete ellen az alperes által 6. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000.- (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az állam javára – külön felhívásra – 68.370.- (hatvannyolcezer-háromszázhetven) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás

[1] A felperes 2017. október 2. napjától állt az alperes alkalmazásában egyéb szoftver és alkalmazás fejlesztő, elemző munkakörben. Utolsó alapbére 1.400.000 forint/hó volt. A felperes a munkaviszonyát 2019. augusztus 1. napján kelt felmondással megszüntette 2019. augusztus hónap 31. napjával. Az alperes 2019. augusztus hónap 2. napján írásban nyilatkozott, hogy a felperest megillető elmaradt járandóságokat a felmondás végdátumát követő 30 napon belül fizeti meg.

[2] Az alperes ügyvezetője 2019. augusztus 30. napján tartozáselismerő nyilatkozatot tett arról, hogy az alperesnek a felperessel szemben elmaradt járandóság címén az alábbi kötelezettségei vannak: június, július és augusztus havi munkabér és szabadságmegváltás együttes összege: 3.898.342 forint. Az alperes átutalással megfizetett felperes részére 2019. szeptember 16. napján 400.000 forintot, 2019. szeptember 30. napján 2.789.000 forint munkabért.

[3] A felek 2019. november 5. napján megállapodást kötöttek, melyben rögzítették, hogy az alperesnek a munkaszerződés alapján az alábbi fizetési kötelezettsége áll fenn a felperessel szemben: nettó 700.342 forint munkabér, nettó 400.000 forint prémium. A felek megállapodtak, hogy az alperes a munkabér jogcímén fennálló tartozást 2019. november 30. napjáig, a prémium jogcímén fennálló tartozást 2019. december 31. napjáig fizeti meg a felperes részére. Az alperes fizetési kötelezettségének nem tett eleget.

Kereset és érdemi ellenkérelem

[4] A felperes keresetlevelében „bruttó” 854.649 forint „(nettó 700.342 forint)” elmaradt munkabér és kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Hivatkozásképpen előadta, hogy a követelt munkabér a megállapodás szerinti nettó 700.342 forint elmaradt munkabérnek felel meg, figyelemmel a felperest megillető családi adókedvezményre. Az alperes a fizetési kötelezettségének határidőn belül nem tett eleget, melyre tekintettel a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 42.§ (2) bekezdése alapján köteles a munkabér megfizetésére.

[5] Az alperes ellenkérelmében kérte a kereset elutasítását. Hivatkozásképpen előadta, hogy a keresetlevél nem felel meg a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban Pp.) 170.§ (2) bekezdésének, mert abból hiányzik a határozott kereseti kérelem. A kereseti kérelemből nem állapítható meg az alperesi marasztalás összege, abban szerepel a bruttó 854.649 forint, de a nettó 700.342 forint is. Mivel nem állapítható meg, hogy felperes ténylegesen milyen összeg megfizetésére kérte kötelezni az alperest, az alperes a felperes

követelését teljes egészében vitatja. Hiányos továbbá a keresetlevél azért is, mert az nem tartalmazza a követelt összeg levezetését, csak melléletként került becsatolásra a bérkalkulátor programmal végzett számítás.

Az elsőfokú bíróság döntése

[6] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest 854.649 forint elmaradt munkabér és kamatai megfizetésére. A határozat indokolása szerint a keresetlevél kellően határozott, a Pp. 170. § (2) bekezdés e) pontjának megfelelő kereseti kérelmet tartalmazott, abban egyértelműen meghatározásra került, hogy a felperes bruttó 854.649 forint elmaradt munkabért követel. A zárójelben megjelölt összeg félreérthetetlenül és nyilvánvalóan azért került feltüntetésre a kereseti kérelemben, hogy az beazonosítható legyen a megállapodásban az alperes által elismert és megfizetni vállalt összeggel. Utalt arra az elsőfokú bíróság, hogy a keresetlevél korábban visszautasításra került, melynek indoka éppen az volt, hogy a felperes kereseténekösszecszerűségét nem bruttó, hanem nettó összegben jelölte meg. Az elsőfokú eljárás során az alperes nem vitatta a felperes tényelőadásait, a megállapodás létrejöttét és tartalmát, a nettó 700.342 forint munkabér tartozás összegét sem. Vitatta ugyanakkor a nettó összeg alapján bruttó összegben megjelölt igényt, az ellenkérelem azonban nem tartalmazott a Pp. 199.§ (2) bekezdés bc) pontjának megfelelően arra vonatkozó vitató nyilatkozatot és védekezést megalapozó tény, hogy a nettó 700.342 forint elmaradt munkabér összege nem bruttó 854.649 forint lenne, hanem valamely más összeg. Az alperes semmilyen jogszabályi hivatkozást vagy számítási módot nem adott elő a felperesi álláspont cáfolatára.

[7] Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a perben a bíróságnak arról kellett döntenie, hogy a felperes által keresetleveléhez csatolt, a felek által 2019. november 15-én megkötött megállapodás alapján az alperes köteles-e a bruttó 854.649 forint összegű munkabér megfizetésére.

[8] Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy az alperes a kereset jogalapját nem vitatta, és nem állította, hogy a megállapodás szerinti bérfizetési kötelezettségének eleget tett volna. Így az elmaradt munkabér címen érvényesített követelés az alperes által nem került kiegyenlítésre, annakösszecszerűségét érdemi védekezést tartalmazó, a Pp. 199.§ (2) bekezdés bc) pontjának megfelelő nyilatkozattal az alperes nem vitatta. Az alperes az elmaradt munkabér nettó összegére vonatkozóan elismerő nyilatkozatot tett. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaposnak találta.

Fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

[9] Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, kérve a Pp. 381.§-a alapján az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság utasítását új eljárásra és új határozat hozatalára.

[10] Hivatkozásképpen előadta, hogy az elsőfokú ítélet sérti a Pp. 176.§-át. Az alperes az elsőfokú eljárásban hivatkozott arra, hogy a keresetlevél nem felel meg a Pp. 170.§ (2) bekezdés a) és c) pontjának, mert az nem tartalmaz határozott kereseti kérelmet, mivel kétféle követelt összeget határoz meg, így nem megállapítható, hogy a felperes bruttó vagy nettó követelést kíván érvényesíteni a perben. Emellett a keresetlevél nem tartalmazta annak levezetését sem, hogy a felperes által megjelölt bruttó összeg nettó megfelelője a zárójelben feltüntetett 700.342 forint. A felperes ugyan e vonatkozásban mellékletként csatolt egy ellenőrizetlen hitelességű bérkalkulátorral végzett számítást, ez azonban nem mentesíti a felperest azon kötelezettsége alól, hogy az érvényesíteni kívánt jogot és a kereseti kérelmet megalapozó tényeket a keresetlevél érdemi részében feltüntesse. A melléklet csatolása ezzel nem azonos. Az alperes ezeket a hivatkozásokat az írásbeli ellenkérelmében is előadta, ezekről azonban az elsőfokú bíróság ítélete hallgat. Az alperes álláspontja szerint az elmondottak alapján a bíróságnak a keresetlevelet a Pp. 176.§ (1) bekezdés j) pontja alapján vissza kellett volna utasítania, melynek elmulasztásával az elsőfokú bíróság lényeges eljárási szabályt sértett.

[11] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Hivatkozásképpen előadta, hogy az elsőfokú bíróság ítélete helyesen tartalmazza, hogy a kereseti kérelemből teljesen egyértelműen megállapítható, hogy a felperes a bruttó összeg megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A nettó összeg a követelés beazonosíthatósága érdekében került zárójelben feltüntetésre, mivel a felek közötti megállapodásban a nettó összeg szerepelt. Miután a munkabér járulékalapot képező jövedelem, ezért – figyelemmel a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 1.§ (3) bekezdésére és az irányadó bírói gyakorlatra is – a felperes a követelését bruttó összegben volt köteles megjelölni. Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá arra is, hogy a keresetlevél visszautasításának indoka éppen az volt, hogy a keresetösszezszerűségét a felperes nem bruttó, hanem nettó összegben jelölte meg, mely ugyancsak egyértelművé teszi, hogy az ismételt előterjesztett kereseti kérelem a bruttó összeg megfizetésére vonatkozott, melyre a felperes a keresetlevél 6. oldal 3. bekezdésében kifejezetten utalt is. A felperes a pertárgyértékét és a fizetendő illeték összegét is a bruttó összeg alapján határozta meg.

[12] Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá, hogy az alperes az elsőfokú eljárás során nem vitatta sem a felperes követelésének jogalapját, sem az összezszerűségét, de a bruttósított összeget sem. A felperes a keresetlevél 6. oldalának 3. bekezdésében kifejezetten utalt arra,

hogy a bruttó összeg a családi adókedvezményre és a felperes négy gyermekére tekintettel került meghatározásra, a csatolt bérkalkulátor pontos levezetést is tartalmaz. A Pp. 522.§ (1) bekezdés b) pontja alapján az alperesnek kellett volna bizonyítania az igényelt juttatással összefüggő számítások helyességét, amennyiben azt vitatta volna. Az alperes azonban semmilyen más jogszabályi hivatkozást vagy számítási módot nem adott elő a felperesi álláspont cáfolatára és azt nem is vitatta. Az elsőfokú bíróság nem követett el eljárási szabálysértést, ezért a Pp. 382.§ alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helyben kell hagyni.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[13] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[14] A Pp. 370.§ (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét – a (2)-(4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a 371. § (1) bekezdés a)-d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak.

[15] A fellebbezés elbírálásakor alkalmazandó, 2021. január 1-től módosult Pp. 371. § (1) bekezdés a)-d) pontjai szerint a fellebbezésben – a beadványra vonatkozó alaki kellékek mellett – fel kell tüntetni a fellebbezéssel támadott ítélet számát, valamint az ítéletnek a fellebbezéssel támadott rendelkezését vagy részét, és azt az anyagi, illetve eljárási jogszabálysértést, amelyre a fellebbező a fellebbezését alapítja, kivéve, ha a felülbírálati jogkör gyakorlásának nem feltétele a jogszabálysértés. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörének korlátait a fél által megjelölt jogszabálysértések szabják meg (BDT2019. 4084.). Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a fellebbezésben előadott jogszabálysértés alapján vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletét.

[16] A Pp. 382.§ szerint, ha a fél az ítélet megváltoztatására irányuló kérelem nélkül kizárólag az ítélet hatályon kívül helyezését kérte és fellebbezése megalapozatlan, a másodfokú bíróság ítéletével - az ügy érdemét nem érintve - az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

[17] Az alperes fellebbezésében jogszabálysértésként a Pp. 176. §-át jelölte meg, annak 2020. december 31-ig hatályos (1) bekezdés j) pontját, mely szerint a bíróság – hiánypótlási felhívás kiadását mellőzve – a keresetlevelet visszautasítja, ha az nem tartalmazza a 170. §-ban, illetve törvényben előírt egyéb kötelező tartalmi elemeket, illetve alaki kellékeket vagy a felperes

nem csatolta a 171. §-ban, illetve törvényben előírt egyéb kötelező mellékleteket.

[18] Az alperes 2020. szeptember 3. napján előterjesztett írásbeli ellenkérelme mindösszesen azt tartalmazta, hogy a felperes keresetlevelében foglalt kereseti kérelem a határozottság követelményének nem felel meg, mert abból nem állapítható meg, hogy a felperes ténylegesen milyen összeg megfizetésére kéri kötelezni az alperest. Ezért az alperes a felperes követelését teljes egészében vitatja. Az alperes továbbá előadta, hogy a felperes keresetlevele hiányos, mert ugyancsak nem tartalmazza annak levezetését, hogy a nettó követelés bruttóösszege a felperes hogyan számította ki. A felperes a követelt nettó összeg bruttóösszege meghatározására bizonyítékként egy bérkalkulátorral végzett kalkulációt csatolt mellékletként, de a kereseti követelés összege levezetése a keresetlevél tartalmi eleme kell, hogy legyen.

[19] A Pp. 180. § (1) bekezdése szerint a perindítás joghatásai a kereset közlésével állnak be.

[20] A Pp. 199. § határozza meg az írásbeli ellenkérelem tartalmi elemeit. A jogszabályhely megkülönbözteti az alaki és az érdemi védekezést. A (2) bekezdés szerint az ellenkérelem érdemi részében - ha azzal a fél a perben védekezni kíván - fel kell tüntetni:

a) alaki védekezés esetén

aa) az eljárás megszüntetésére alapot adó okot, az azt megalapozó jogszabályhelyet és tényeket,

ab) a tényeket alátámasztó és rendelkezésre álló bizonyítékokat, bizonyítási indítványokat az e törvényben meghatározott módon,

b) érdemi védekezés esetén

ba) a beszámítás kivételével valamennyi anyagi jogi kifogást a jogalap megjelölése útján és az azt megalapozó tényeket, továbbá az ezek közötti összefüggés levezetésére vonatkozó jogi érvelést,

bb) a kereseti kérelem vitatott részét,

bc) a keresetlevélben feltüntetett tényekre, bizonyítékokra és bizonyítási indítványokra vonatkozó vitató nyilatkozatot és a védekezést megalapozó tényeket,

bd) a keresettel érvényesített jog, a tényállítás és a kereseti kérelem közötti összefüggést cáfoló jogi érvelést, és

be) a védekezést - ideértve az anyagi jogi kifogást is - megalapozó tényeket alátámasztó és rendelkezésre álló bizonyítékokat, illetve bizonyítási indítványokat az e törvényben meghatározott módon.

[21] Az alperes írásbeli ellenkérelme mindösszesen alaki védekezést tartalmazott azzal, hogy előadta, hogy a Pp. 176. (1) bekezdés j) pontja értelmében a keresetlevél hiánypótlási felhívás kibocsátása nélküli visszautasításának lett volna helye arra tekintettel, hogy a keresetlevél nem tartalmazza a Pp. 170. § (2) bekezdés a) pontja szerinti határozott kereseti kérelmet, illetve az hiányos. A határozott kereseti kérelem állítólagos hiánya okán vitatta a teljes követelést, de az érdemi védekezésben a Pp. 199.§ (2) bekezdés ba), bc), bd) és be) pontjai szerinti nyilatkozat, bizonyíték nem került előterjesztésre.

[22] A Pp. 181. § (3) bekezdése szerint ha az alperes írásbeli ellenkérelmében csak alaki védekezést terjeszt elő, az érdemi védekezés előterjesztésének hiányára a 203. § (2) bekezdésének rendelkezéseit kell alkalmazni. A Pp. 203. § (2) bekezdése szerint ha a fél az e törvényben vagy a bíróság felhívásában meghatározott valamely perfelvételi nyilatkozatot nem tüntet fel a perfelvételi iratban, úgy kell tekinteni - mindaddig, amíg nyilatkozatot nem tesz -, hogy a fél az ellenfél érintett tényállítását, jogállítását, illetve bizonyítékát nem vitatja, az ellenfél érintett kérelme, illetve indítványa teljesítését nem ellenzi, kivéve, ha korábban ezzel ellentétes nyilatkozatot tett, és a fél keresete vagy ellenkérelme megalapozásához nem kíván, illetve nem tud az érintett perfelvételi nyilatkozat szerinti tényállítást, jogállítást, kérelmet, bizonyítékot vagy bizonyítási indítványt előterjeszteni. Erre az elsőfokú bíróság a Pp. 203.§ (3) bekezdése szerint eljárva 2020. április 1-jén kelt 22.M.70.194/2020/2. számú végzésében figyelmeztette az alperest.

[23] Mindezek alapján a másodfokú bíróság szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperes az elsőfokú eljárásban nem vitatta sem a kereset jogalapját, sem annak összepszerúségét, az alaki védekezésen túl az általános vitatást meghaladó érdemi védekezést nem terjesztett elő. Hangsúlyozza a másodfokú bíróság, hogy az alperes szabályszerű idézés ellenére az elsőfokú perfelvételi tárgyaláson sem jelent meg, egyéb perfelvételi nyilatkozatot nem tett. A Pp. 190.§ (2) bekezdése szerint, ha a perfelvételi tárgyalás a jelen lévő fél kérelmére megtartásra kerül,

nyilatkozatot nem kíván, illetve nem tud tenni.

a) úgy kell tekintetni, hogy a mulasztó fél a megjelent fél tárgyalást megelőzően vagy tárgyaláson előterjesztett tényállítását, jogállítását, illetve bizonyítékát nem vitatja, valamint kérelme, indítványa teljesítését nem ellenzi, kivéve, ha korábban ezekkel ellentétes

nyilatkozatot tett,

b) úgy kell tekinteni, hogy a mulasztó fél keresete vagy ellenkérelme megalapozásához egyéb perfelvételi

[24] Megalapozatlan az alperes azon hivatkozása, hogy a felperes keresetlevelének hiányosságai folytán az elsőfokú bíróság ítélete sérti a Pp. 176. §-át. A Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja alapján az eljárás hivatalból történő megszüntetésének nincs helye a Pp. 176.§ (1) bekezdés j) pontjára hivatkozással, vagyis abban az esetben, ha a keresetlevél nem tartalmazza a 170. §-ban, illetve törvényben előírt egyéb kötelező tartalmi elemeket, illetve alaki kellékeket. A perindítás joghatásainak beállását követően az eljárás megszüntetésének a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja alapján már csak a Pp. 176. § (1) bekezdés a)-i) pontjaiban, valamint a (2) bekezdés a)-c) pontjaiban meghatározott okokból és feltételek fennállása esetén van helye. A Pp. 176. § (1) bekezdés j)-l) pontjaiban meghatározott visszautasítási okok nem minősülnek a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja szerinti megszüntetési oknak. Ezért még abban az esetben is megalapozatlan a fellebbezés, ha az alperes eljárásjogi kifogása alapos lett volna, és a keresetlevél valóban nem felelt volna meg a Pp. 170.§ előírásainak.

[25] Az alperes hivatkozása azonban az eljárásjogi kifogás tekintetében is megalapozatlan. A Pp. 170. § (2) bekezdés a) és c) pontja szerint a keresetlevél érdemi részében fel kell tüntetni a bíróság döntésére irányuló határozott kereseti kérelmet, az érvényesíteni kívánt jogot és a kereseti kérelmet megalapozó tényeket.

[26] A felperes keresetlevele egyértelműen tartalmazott határozat kereseti kérelmet, abban egyértelműen meghatározásra került, hogy a felperes bruttó 854.649.- forint elmaradt munkabér megfizetésére kéri kötelezni az alperest. Zárójelben szerepelt a nettó 700.342.- forint, ez azonban ugyanazon összeg volt, mint a követelt elmaradt munkabér, csak nettóban meghatározva. Ezt a keresetlevél 6. oldalának 3. bekezdése is alátámasztja, melyben a felperes kitért arra, hogy a követelt munkabér összege bruttóban a megállapodás szerinti nettó 700.342 forint elmaradt munkabérnek felel meg tekintettel a felperest megillető családi adókedvezményre. A felperes egy összeget követelt, a bruttó vagy nettó meghatározás csak az adó-, és járulékfizetés szempontjából lényeges, de az ugyanaz az összeg. A felperes kereseti kérelme tehát kellőképpen határozott és egyértelmű volt. Önmagában az, hogy a követelt bruttó munkabér nettóját is megjelölte, nem jelenti azt, hogy kétféle összeget követelt volna. A felperes keresetlevele továbbá tartalmazta az érvényesíteni kívánt jogot és a kereseti kérelmet megalapozó tényeket. A felperes igénye a felek közötti munkaviszonyból és a 2019. november 5-i megállapodásból származott, tényállításait, bizonyítékait és jogi érvelését e tekintetben előterjesztette. A keresetlevélnek – az alperes állításával szemben – nem kell tartalmaznia a követelt munkabér bruttósítására vonatkozó levezetést. E tekintetben az alperes erre vonatkozó, érdemi védekezést tartalmazó ellenkérelme alapján lett volna helye a vitatás tárgyában további perfelvételi nyilatkozatok megtételének és bizonyítás lefolytatásának. Ez esetben azonban a Pp. 522.§ (1) bekezdése szerint az alperesnek kellett volna bizonyítania az

igényelt juttatással összefüggő számítások helyességét.

[27] A bírói gyakorlat egyértelmű a tekintetben, hogy az elmaradt munkabért bruttó összegben kell megállapítani (Mfv.I.10.265/2004/3.), miután az adó-, és járulékalapot képező jövedelem. Ezért a keresetlevélben is bruttó összegben kell feltüntetni az elmaradt munkabér iránti igényt. A bíróságnak a munkáltató által meghatározott összeget bruttó összegben kell meghatároznia, nem kell azonban rendelkeznie a kifizetendő összeget a jogszabálynál fogva terhelő levonásokról. Ezeket – a jogszabály alapján – a jogerős ítéletet teljesítőnek kell kiszámítania, levonnia és átutalnia a levont összeg jogosultjának (BH1996/235.) Ennek folytán a munkabér bruttó összegének kiszámítására vonatkozó adó-, és társadalombiztosítási szabályok szerinti levezetést nem kell a keresetlevélnek tartalmaznia, mely nem akadályozza annak, hogy a felek vitatása esetén az a per tárgyává váljon.

[28] Mindezek alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy az alperes által a fellebbezésében kifogásolt, az ügy érdemi eldöntésére kiható lényeges eljárási szabálysértés nem történt az elsőfokú eljárás során, az eljárás hivatalból megszüntetésének nem volt helye. Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a Pp. 382. § alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Záró rész

[29] A sikertelenül fellebbező alperes a Pp. 364. § folytán alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes másodfokú perköltségének megfizetésére, melynek összege a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. §-án alapul.

[30] Az alperes a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján köteles a tárgyi költségfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére, melynek összege az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) bekezdésén alapul.

[31] A másodfokú bíróság a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján eljárva tárgyaláson kívül bírálta el a fellebbezést.

[32] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 365. § (2) bekezdése kizárja.

Budapest, 2021. március 25.

dr. Vajas Sándor s.k.

a tanács elnöke

dr. Kulisity Mária s.k.

előadó bíró

dr. Kovács Edit s.k.

bíró